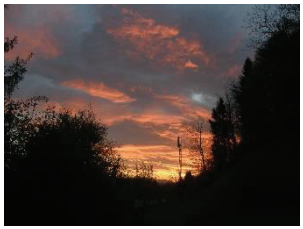

Spoštovani farani!
Že nekaj let se ni zima tako dolgo poslavljala, ko se letos. Sneg in mrzla jutra kar vztrajajo v naši deželi in zadržujejo ponovno brstenje in rast. S toplim vetrom se bo v zrak kljub vsemu počasi naselila milina in čez noč pregnala vso ostrino. Drobne siničke že preletavajo z veje na vejo in prepevajo tako živahno, kot da bi hotele zbuditi sonce, ki se v zgodnjem jutru še mudi za bližnjimi hribi. S prvimi žarki se rojeva nov dan.
Povsod je čutiti mlado, prebujajoče se življenje. Vse žari v toplem pomladanskem soncu, ki iz zemlje privablja zimske zmrznjenke in ogreva tudi druge majhne in velike živali. Prav vsa narava ubrano prepeva, da je v deželo prišla pomlad. Ali prihaja tudi v naša srca, v naše dejanja, v naše življenje…? Znamo v vsem tem pomladnem vzdušju zreti veličino Njega, ki prekipeva v življenju? Zaživimo tudi mi!

Veliko noč, praznik Gospodovega vstajenja, slovesno obhajamo. Nič ne manjka, kar bi morda lahko zmanjšalo težo praznika. Na zunaj vse lepo in slovesno, kako pa v naših srcih? Nekaj faranov je tudi po zakramentu sv. spovedi obnovilo svojo ljubezen do Boga in do bližnjega. Tako je tudi prav!

Sldila bo bela nedelja, potem še tistih nekaj velikonočnih in praznični čas bo minil. Ali bo minilo tudi naše navdušenje za to, da bi z Vstalim nadaljevali našo pot? Pogosto smo morda podobni Tomažu: za vse želimo imeti trdne dokaze – dokaze, ki jih lahko vidimo, otipamo in tako ali drugače začutimo. Vera in zaupanje pa iz našega življenja vztrajno izginjata. S tem ne izgubljamo le vere in zaupanja v Boga; izgubljamo tisti pristni odnos do soljudi. Manjka nam odkritih nasmehov, pogledov, besed… manjka nam iskrene molitve in prošnje h Gospodu, da bi nam pomagal odpreti oči. Tisti, čigar srce in vera sta budna, pa najde znamenja živega Jezusa Kristusa. Četudi ga ne vidimo s svojimi očmi, ga odkrijemo, da je navzoč na poteh našega življenja. Od mrtvih vstalega Gospoda prepoznamo v kristjanih, ki živijo po evangeliju… spoznamo ga v kristjanih, ki se zbirajo v cerkvi. Po prepoznavanju takih »znamenj« izginja malodušnost. Zopet se vrača veselje, saj spoznamo, da Jezus na naši življenjski poti hodi z nami. V teh prazničnih dneh nam pravi: »Po meni tudi nebeški Oče ne živi več nekje v nedosegljivih prostranstvih. Oče je blizu, je tukaj, je navzoč in viden očem vere. Poglej me, poslušaj moj glas, opazuj moja dejanja – v vsem tem glej Očetovo delovanje. Ko vidiš dobroto, ki jo izkazujem ljudem, glej v njej Očetovo dobroto. Vsi ti okrog naju so moji bratje in sestre, glej v njih otroke mojega Očeta. Zemlja, po kateri hodimo, zrak, ki ga dihamo, hrana, ki jo uživamo … vse to je Očetovo, v vsem tem je navzoč Oče. Nikamor ne moreš, kjer ne bi bilo Očeta, nič se ne dogaja brez Njega. Le oči je treba imeti, ki vse to vidijo.«

Naj nam velikonočna skrivnost vliva radost in upanje za naš vsakdanjik. Naj nas tako prevzame, da bomo tudi po velikonočnem praznovanju mogli ostati velikonočni kristjani. Zato vsem obilo radosti in veselja ob Vstalem in vsem blagoslovljene velikonočne praznike.

p. Jože

Pasijon – igrani prikaz Jezusovega trpljenja in smrti

Po župnijah si na različne načine prizadevamo, da bi nas evangeljsko poročilo o Jezusovem trpljenju, smrti in vstajenju doseglo. V naši župniji tako že vrsto let uprizarjamo pasijon. Režija, številne ure vaj, skrb za obnovo kostumov,…gotovo prevzame še posebej nastopajoče. Vsi, ki smo na cvetno nedeljo to spremljali iz klopi, smo jim hvaležni za ves trud, ki so ga vložili, da bi odrešenje začutili v naših srcih. Po enajstih letih so v letošnjem postnem času zopet uprizarjali znani Škofjeloški pasijon (slika iz tega pasijona).

Sv. birma

Je izreden dogodek za birmance, njihove družine in vso župnijo; zato, ker za župnijo pomeni to, kar so binkošti za vso Cerkev. Na binkoštni praznik je apostole obiskal obljubljeni tolažnik Sv. Duh in jih tako opogumil, da so odpadli vsi strahovi. Prevzeti od tega obiska so pogumno zapustili binkoštno dvorano, kjer so se zadrževali iz strahu pred Judi, in postali nezadržne priče Jezusovega vstajenja in odrešenja, ki nam ga je prinesel. Letos se bo to zgodilo tudi z enaindvajsetimi pričami iz našega župnijskega občestva. Pa se bo res? Ali ne postajamo vse bolj kristjani – priče vstajenja le še na papirju. Bolj bomo priče vsi okrog njih: župnik-katehet, starši, botri, celotno občestvo, večjo oporo bodo imeli za to, da tudi sami postanejo in ostanejo takšne priče. Darovi Sv. Duha so velik dar za posameznikovo krščansko držo, zato od pripravnikov na prejem teh darov veliko zahtevamo. Darovi jim bodo pomenili toliko, kolikor se bodo za to

potrudili. Devetdnevnica pred birmo pa bodo še zadnji milostni dnevi, da nas Božji duh omehča za prejem njegovih darov. Slovesnost sv. birme bomo imeli 25. tega meseca ob 10h.

Velikonočno voščilo našega nadškofa

Velika noč »pasha« - je prehod, ker se je v Jezusovem trpljenju, smrti in vstajenju dovršil odločilen prehod človeštva: prehod iz smrti v življenje, iz greha v milost, iz strahu v upanje, iz individualizma v občestvo. Veliko noč lahko resnično doživimo le, če poslušamo veselo sporočilo evangelija in v veri sprejmemo resničnost tega oznanila. Po tej poti vstalega Gospoda sprejmemo za svojega Odrešenika.

Želim lepe in duhovno bogate velikonočne praznike!

msgr. Alojzij Cvikl DJ
mariborski nadškof in metropolit

Velikonočno voščilo domačega župnika

Kristus je vstal in nam preko trpljenja in smrti pokazal pot v življenje. Dotaknil se je življenja, kjer smo najbolj ranljivi in potrebni pomoči. Zato je velika noč dan radosti in veselja za vse: trpečim vliva pogum, umirajočim upanje, mlade-zdrave-uspešne pa vabi, naj ga ne pozabljajo povabiti v svoje življenje. V vsakem izmed nas je nekaj od omenjenega. Za vsakega izmed nas je Vstali pot, resnica in življenje, zato naj bo naš sopotnik in naše vse.

Blagoslovljene velikonočne praznike! p. Jože Petek, župnik

Odgovarja: p. Jože Petek, župnik
e-naslov: joze.petek@rkc.si , telefon: 031 338 191